

Farkas Erzsébet

Te is értékes vagy!

TARTALOM

Előszó

Pozitív gondolatok

Lehetőség
Csak akarni kell
Kislányomnak
Édesanyámnak
Ne add fel
Nyár végén
Küzdj az álmodért
A siker kulcsa
Idős kor
Csodára vársz?
Az otthon
Türelem
Csúfolás
Kívánom neked
Együtt csendben
Keress tovább
A mosoly ingyen van
A pillanat
Nem a külső számít

Új világról álmodom

Menedékre vágyom
Új világról álmodom
A világ viharában
Félelemben
Törékeny az életünk
Hova tűnt az emberség?

Csodálatos teremtmények

Panda maci
A hattyú
Az elefánt

Egy vérző szív érzései

Kinek hiányoznék?
Apám emlékére
Magamra hagyva
Diák évek
Céltalan
Vérző szívvel

Merre visz az út?
Igazságtalan az élet
Nehéz az élet
Félelemben
Szürke hétköznapiak
Elfogytak az álmok
Sok a veszteség
Nincs örök szerelem
Nem jut el az imád
Nem kellek senkinek
Te is értékes vagy

Előszó

Kedves Olvasó!

Nagy öröm számomra, hogy ezt a könyvet tartja a kezében.

Biztos vagyok benne, hogy vannak olyan versek, amelyek témája önt is elgondolkodtatja.

Több vers szól arról, hogy soha ne adjuk fel az álmaink és céljaink, harcoljunk érte még akkor is, ha nehéznek érezzük ebben a bonyolult világban, mert csak így teljesülhetnek a vágyaink. Vannak versek, melyek az élet nehézségeiről, gondjairól szólnak.

A novella két témáról szól. Az egyik, hogy nem a külső számít, a másik, hogy mindenki értékes.

Remélem, hogy vannak olyan versek, amelyek örömet szereznek önnek, és elnyerik a tetszését, és ami az ön érzéseit is tükrözi.

Farkas Erzsébet

Pozitív gondolatok

Lehetőség

Mindig élj a lehetőséggel
Várd meg, míg megjön a kedvező feltétel
Ismerd fel a lehetőségeid
S valósítsd meg az álmaid
Kitartással sikeres lehet az életed
Csak használd ki az esélyed
Akkor tudsz az életeden változtatni
Ha nem engeded az alkalmat futni hagyni
Biztos lesznek nehéz körülmények
Melyek megpróbálnak elejteni téged
De ha minden lehetőséget megragadsz
Akkor biztos, hogy sikert aratsz

Csak akarni kell

Ha valaki azt mondja neked
Nem vagy jó és nincsen értéked
Ne hidd el ezt senkinek
Ha akarod, szép lehet az életed
Mert lesz, mikor meggyötör az élet
Összedől minden körülötted
Te akkor is küzdj az álmaidért
Ne add fel azt senkiért
Akarattal mindent legyőzhetsz
De anélkül csak veszthetsz
Ha minden erőt bele adsz
Akkor boldogságot aratsz

Kislányomnak

Az életem csodás napja
Még kislány voltam
De már rád gondoltam
S végre eljött a várva-várt csoda
Úgy érzem mintha tegnap lett volna
Emlékszem az első mosolyodra
Mindig boldogan gondolok arra a napra
Te voltál és vagy az életem értelme
Drágább kincs nincs olyan, mint te
A szívem akkor örült, ha mosolyogni látott
Széppé tetted nekem a világot
Vigyáztam rád, mint drága gyöngyre
Hisz te voltál a szemem fénye
Gyorsan teltek el az évek
A kislányból gyönyörű nő lett
Már nem én őrzöm drága lépted
Azt kívánom, hogy boldog legyen minden perced

Édesanyámnak

Egy rövid üzenetet írok neked
Életem nem lenne nélküled
A legdrágább kincset adtad nekem
Ezért hálám örökké kíséren
Nem figyelem hibáidat
Azért szeretlek, aki vagy
Nem felejttem gondoskodásodat
Szerető óvó karjaidat
Isten óvja minden lépésed
Imádkozom, hogy áldja életed
Mindig boldogság legyen szívedben
Szomorúság ne érjen soha sem

Ne add fel

Ha útelágazáshoz értél
És nem tudod, merre lépjél
Úgy érzed, többet érdemelnél
Szíved szebb jövőt remél
Nem mindig könnyű az út
Az élet sokszor zsákutcába fut
S a célod sem látod már
Csak hagyod, hogy sodorjon az ár
De a célod mindig magad előtt legyen
Ne engedd, hogy valaki erről lebeszéljen
Gondosan tervezd meg lépéseid
Így elérheted a szép álmaid

Nyár végén

Véget ért a hosszú, forró nyár
Sárgulni kezd már a határ
A rét is ősze öltözött
A sok madár is elköltözött
Búcsút int a gólya, a fecske
Nem hallatszik a pacsirta éneke
Csend honol a tarka réten
A mókus a télre gyűjt éppen
A színpompás fákról leperegnek a levelek
Aludni tér a szép természet
Lassan hó takarja be a teret
Várja, hogy jöjjön a kikelet

Küzdj az álmodért

Ha kiütött az élet, állj talpra
Próbálkozz újra és újra
Ne add fel soha a reményt
S meglátod a célhoz vezető fényt
Bármit is gördít az élet eléd
Harcoldj, hogy a célod elérd
S ha már elérted álmaid
Akkor is legyenek terveid
Ez ad erőt minden nap
Reméld, hogy szép lesz a holnap
Ha mindig vigyázol lépteidre
Nem botlik a lábad semmilyen kőbe
Így kiállod az élet próbáját
Elérheted szíved minden vágyát
Nagy dolgokat érhetsz el
Ezáltal erős és boldog leszel

A siker kulcsa

Sikeres akarsz lenni?
Azért keményen kell dolgozni
Lassan lehet felmászni a létrára
Küzdeni kell, hogy felérj a csúcsára
S ha már az életben sikeres lettél
Ne feledd, hogy honnan jöttél
Mert míg fent vagy sokan ismernek
Sok barátod lesz majd teneked
De vigyázz, mert fentről nagyot lehet esni
S letről már nehéz lesz felállni
Barátaid sem lesznek már
Nem kellesz a bajban már

Idős kor

Mindenki szeretne fiatalnak lenni
De az idő nem állítja meg senki
Gyorsan peregnek a percek
Ifjúságunk évei gyorsan telnek
Eljönnek a nehéz évek
A tükör sem mutat már szépnek
Egyre több a ránc s a betegség
De a fiatalságunkat a szívünk őrzi még
Ha idős emberekkel találkozol
Ne feledkezz meg a mosolyról
Legyen hozzájuk türelem és erő
Mert egyszer feletted is eljár az idő

Csodára vársz?

Csodát vársz az életben?
Mert az élet oly reménytelen?
Unalmasak, nehezek a hétköznapiak?
Éjjelenként hősekről szólnak az álmok?
Minden nap történnek csodák
De az ember úgy gondolja, hogy apróság
Mert az életet természetesnek veszik
A sok csodát észre sem veszik
Minden reggel feljön a nap
S a Földnek életet ad
Sok színű virág nyílik a réten
Örömet ad az ember lelkében
Hallhatjuk a madarak énekét
Hűsítő patakok lágy zenéjét
A létezés a legnagyobb csoda
Ezért Istennek jár a hála

Az otthon

Ha bántanak az emberek
És fájdalmat okoznak teneked
Van egy hely, ahol menedékre találhatsz
Az otthon, amelytől nyugalmat kaphatsz
Az ember itt békére lelhet
Barátságos hangulatot érezhet
Kellemes, meghitt ez mindenkinek
Ahová az ember elmenekülhet
E kedves környezet
Öröm lehet teneked
Ezért mindig odafordulj, ha fáj a szíved
Egy szerető otthon bármit megtesz érted

Türelem

Ha várnod kell a boldogságra
Légy türelmes, nyugodtan várakozva
A siker nem jön el azonnal
Rossz kedved ne szegje oly hamar
Folyamatosan dolgozz a célodért
Ne veszítsd el a türelmetlenségedért
A kitartásod meghozza a gyümölcsét
Sokat kell küzdeni az álmokért
Ha elsőre nem megy, ne keseredj el
Mindig a célodra figyelj
Dolgozz keményen, még ha fogytán is az erőd
Így meglátod majd a szép jövőd

Csúfolás

Ha csúfolnak valamilyen hibádért
Gúnyt űznek belőled egy gyengeségedért
Ezért értéktelennek érzed magad
És sok benned az összegyűlt harag
Küzdjed le a helyzetet
Így az életed könnyebben élheted
Hogy ki miért viselkedik így nem tudni
Lehet, hogy a saját hibáját próbálja takarni
Ezért te szomorú ne légy soha
Mert az élet sokszor mostoha
Keressél olyan barátokat
Kik elfogadják a hibáidat

Kívánom neked

Kívánom, hogy mosolyogj sírás helyett
A bánat kerüljön el tégedet
A ború helyett napsütés kíséren
Betegség soha ne érjen
A baj távol legyen tőled
Mindig jó felé vezessen lépted
Amikor cipeled a terhed nézz előre
Erőd ne fogyjon el sohase
Az életben ne legyen csalódásod
Teljesüljön minden álmod
Ragyogjanak neked a csillagok az égen
Örökké a szeretet kíséren

Együtt csendben

Csendben ülünk egymás mellett
Két jó barát ki egymást szeret
Csak a levél zizzenését hallani
De a szív képes mindent érteni
Nyugalmat érzünk, nem zavar senki
De a fájdalmat a jó barát megérzi
Az ilyen barát öröm a szívnek
Kevés igaz barátja van az embernek
A kölcsönös bizalom összeköt bennünket
Az érzésünk s gondolatunk megegyeznek
Ezért csendben is tudunk beszélgetni
Csak a szívünk hallja, más senki

Keress tovább

Elbújt a boldogság előled?
Pedig már sok helyen kerested,
Úgy érzed játszik csak veled az élet
Nem ad neked semmi szépet
Sok utat bejártál már
De a jó útra nem találtál
Sok göröngyös út elgyengített?
Vajon kitől kapsz majd segítséget?
Fogy az erőd s feladnád legszívesebben
Az örömdet nem fogod megtalálni úgy sem
De keressed tovább azt mire szíved vár
Egyszer a boldogság majd rád talál

A mosoly ingyen van

Szeretnék mindenkire mosolyogni
Szeretetet adni és ugyanazt kapni
Ez meggyógyítja a vérző sebeket
Melyet az élet folyamatosan elénk tett
A mosoly ingyen van
Nem árulják a boltokban
Csak egy megértő, szerető szív kellene hozzá
De sok ember pénzért sem adná
Hiányzik a kedvesség a szívekből
Pedig az ember boldogabb lehetne ettől
Megolvasztaná a kemény szíveket
Nem lenne háború csak szeretet

A pillanat

A pillanat gyorsan elszalad
Szempillantásnyi idő mely gyorsan halad
A legtöbb ember a pillanatoknak él
Ki tudja a holnap mit ígér?
Oly hamar elillannak a percek
Észre sem venni, hogy mennek el az évek
Ezért éld boldogan minden perced
Mert az óra kegyetlenül ketyeg
S ha megbántottad embertársad
A szívét szomorúan ne hagyd
Mindenkivel békében legyél
Nincs nagyobb öröm ennél
Ne felejtsd a szeretetet kimutatni
Örömmel emlékezzen rád mindenki
Ne menj el a pillanatok mellett
Így az életed értékesebbé teszed

Nem a külső számít

Hiába van vagyond
Szép külsőd, csodás arcod
Ha a belsőd gonoszságot takar
Nem ér semmit, elmúlik hamar
De ha a Szíved szép és gazdag
Az örökre megmarad
Így majd körül vesz igaz szeretet
A barátok örülnek majd teneked
Ez sokkal drágább minden kincsnél
Ne hagyd veszni semmi pénzért
Minden, ami értékes ingyen van
Életed teljen csupa vígságban

Új világról álmodom

Menedékre vágyom

Villámgyors forgósél
Messze innen elvigyél
Olyan helyre, ahol megpihenhetek
Hol nem szólnak a fegyverek
Oda ahol védelmet találok
S nincsenek káros hatások
Oltalmat nyújtó menedékhelyre
Vigaszt kapok vérző lelkekre
Az álmok sokszor ide repítenek
Át ölel a sok-sok szeretet
Gyönyörű rétek, virágos kertek
Díszítik e csodálatos helyet

Új világról álmodom

Vigyél el messzire
A szabadság hegyére
Vezess a napfényen át
Lássam a Föld szép hajnalát
Olyan úton ahol nincs fájdalom
Ahol nem kell egyedül állnom
És az álmok valóra válnak
Nyoma nincs a bánatnak
Hol nem kell menekülni
Sem futni, elrejtőzni
Legyen ez egy gyönyörű világ
Ahol mindenki elfelejti a baját

A világ viharában

A világban egyre több a vihar
Amely sok embert felkavar
Mikor csendesül le, nem tudni
Jó lenne napsütésre ébredni
Összetört szívek imádkoznak
Remélve, hogy a fájdalmak elmúlnak
A Föld szebb életre virrad
A könny helyett mosoly fakad
Az ember a lelkében csodára vár
Hogy a harcoknak egyszer vége már
Győz a szeretet diadala
A világ nem sír többé soha

Félelemben

Ma az ember félelemben él
Fenyegetés minden nap ér
Veszélyes világban élünk
Nem tudni ki van ellenünk
Körülvesz a borzalom a rémület
Sok ember követ el kegyetlen tetteket
A világot átszövi a fájdalom
Nincs vigasz seholsem e világon
Gyász ül az emberek szívére
Könnycseppek gördülnek a szemekbe
E kegyetlen világ meddig tart még?
Mindenki érzi, hogy ebből már elég

Törékeny az életünk

Ma sok ember küzd az életéért
Katasztrófák, s gyűlölet mely kísért
A harcokban sok ártatlan vére folyik
Az emberek elvakultan egymást ölik
Miért ez a sok gyűlölet?
Miért ontanak ki oly sok életet?
Nem az ellenséget kellene látni
Hanem testvérként szeretni
Soha nem tudni mit hoz a holnap
Bizonytalan az élet minden nap
De meg lehetne oldani a helyzetet
Ha más boldogsága okozna örömet

Hova tűnt az emberség?

Ha segítségre szorulnál
Együttérzésre ne várjál
Mert kihalt az emberekből az érzelem
Akkor sem segít, ha az életed veszélyben
Közömbössé vált a világ
Nem ismeri a szót, hogy barát
Hogy tud az ilyen tükörbe nézni?
Aki nem képes együttérezni
A világ milyen mélyre süllyed még?
Mindenki mindenkinek ellenség
Nem tudni mi lakozik a szívekben
Ezért nem bízatsz meg senkiben

Csodálatos teremtmények

Panda maci

Úgy néz ki, mint egy plüss maci
Mindenki szeretné megsimogatni
De nagyon vigyázz ezzel az állattal
Mert a szép külső vadállatot takar
Ha az erdőben útját keresztezed
Bizony veszélyben az életed
Ijesztő, félelmetes, nagy a termete
Olyan erős, akár egy barna medve
Ezért csak messziről csodáld az állatot
Kit az ember majdnem kipusztított
Védjük hát a környezetét
Hogy mindenki láthassa szépségét

A hattyú

Tavak, parkok dísze
Kecsesen úszik a vízben
Ma már bízik az emberben
Pedig irtották őt régen
Az egyik legnagyobb repülő madár
A teste nagy mégis felszáll
Kitartóan repül fent a magasban
Példakép az embernek a kitartásban
A tavaknál az emberek kézből etetik
Pedig ez a madár nem olyan szelíd
Vigyázz vele, mert erős a csőre
Ha mérges jobb, ha elfutsz előle

Az elefánt

A legerősebb szárazföldi állat
Kik egymással mindig kommunikálnak
Összetartják őket erős családi érzelmek
Az anya gondosan neveli a kicsiket
De az ember az állat érzelmével nem foglalkozik
Csak az önző érdekek vezérlik
Gazdag emberek irtják őket
A csontjukkal díszítik terméküket
A gonosz embert nem érdekli
Hogy ezt a fajt a kihalás fenyegeti
Nagy bánat és veszteség éri az elefánt családot
Senki nem tudja, hogy gyászolnak ezek az állatok
Pedig tanulhatna tőlük az ember
Összetartanak, együtt élnek örömmel
Érezzük hát e gyönyörű állatok fájdalmát
Vegyük észre a teremtmények csodáját

Egy vérző szív érzései

Kinek hiányoznék?

Éjszakákon át azon gondolkodom
Ha elmennék egy hajnalon
Hány embernek hiányoznék vajon?
S eszébe jutnék valakinek nem tudom
Vajon hagyok-e a szívekben nyomot?
Vagy feledve engem ürességet hagyok?
Reménykedem, hogy érdemes volt megszületnem
Hogy nem hiába éltem az életem
Talán hagyok szép emléket magam mögött
S okoztam pár szívnek örömet
A szívemben azt remélem
Nem vész ködbe az emlékem

Apám emlékére

A szívem fáj nagyon
Hisz elmentél egy hajnalon
El szerettem volna mondani érzéseimet
Nem gondoltam arra, hogy többé nem lehet
Kínzó fájdalom gyötri lelkemet
Elmondani már nem tudom, hogy szeretlek
Látogatni már csak a sírodnál tudlak
Könnycseppjeim a sírodra hullnak
A szívem sokszor hallja hangod
Élénken szólnak rólad az álmok
A lelkem álmaimban is csak arra gondol,
Hogy elmondjam, mennyire hiányzol

Magamra hagyva

Itt állok egymagam
Búsan, és szomorúan
Ha a szívem beszélni tudna
A fájó szavakból ki nem fogyna
Szürke kis egér vagyok
Úgy érzem mindenki magamra hagyott
Minden nap fájdalom az élet
Nem tudom ez mikor ér véget
De amikor rám talál az alkonyat
Reménykedem, a holnap szebb napra virrad
És könnyek nélkül élhetem az életem
Nem sebzi senki többé a szívem

Diák évek

Azok a csodás diák évek
Oly gyorsan elrepültek
Mikor még a tűz égett bennünk
Minden akadályt legyőztünk
Akkor még mertünk nagyot álmodni
S nem állított le bennünket semmi
Tele voltunk fiatalos erővel
Úgy éreztük ez sosem fog el
Ma már csak parázs izzik tűz helyett
S már megfakultak az emlékek
Az álmok is kisebbekké váltak
Már nyoma sincs az erős diáknak

Céltalan

Elsodort az ár
A part rég messze már
Céltalan hajózok a bánat tengerén
Már nincs céloom mit elérhetnék én
Fárasztó egyedül evezni
Próbálok az örvényből kijutni
Hiábavalónak tűnik minden
Küzdeni már kedvem sincsen
A magány örvénye vesz körül
Miért küzdjek én egyedül?
Feladtam már rég a harcot
Fájdalmasan élek minden napot

Vérző szívvel

Darabokra tört a szívem
Hogy mi fáj, nem tudja senki sem
Nincs, ki meghallgatná érzéseimet
Ki észrevenné patakokba hulló könnyemet
Bezártam már szívem ajtaját
Senki nem tudja meg a titkát
Mert túl sok az ál barát
Kik mosolyogva nézik más baját
Megtanultam mosolyogva sírni
Ne lássa vérző szívem senki
A terheimet egyedül cipelem
Mely alatt összeroskadva élem az életem

Merre visz az út?

Merre visz az utam nem tudom
Több út van már mögöttem ezt jól tudom
Visszagondolok a múlt útjaira
Ma már tudom, hogy nem lépnék rá soha
Engem rossz felé vezetett az élet
Nem kaptam jót, se szépet
Ha újra kezdhethném az életem
Mindent másképp tennék azt hiszem
Hogy mi a jövő útja?
Azt csak az Isten tudja
De boldogságot már nem remélek
Az összes álmom semmivé lett

Igazságtalan az élet

Oly igazságtalan az élet
Valaki megkap minden szépet
Karriert, pénzt, szerelmet
De semmije nincs a szegény embernek
Tudom, a pénz nem boldogít
De boldog lehetsz, ha van valakid
Aki csak neked él, érted dobban a szíve
Így nem fájna semmi se
Együtt húzni az igát sokkal könnyebb
Hamarabb felszáradnak a fájó könnyek
A napsugár is szebben ragyog
Ha két szív egymásért dobog

Nehéz az élet

Az életben mindenki sírt már
Mert az élet sokszor nagyon fáj
Sokat kell az embernek csalódn
Még a családban sem lehet megbízni
Oly sok veszteség ér napjainkban
Sokan vannak talpig gyászban
A háború a betegség véget vet az életnek
Ezért oly sokan szenvednek
A magány is nagyon fájhat
Szeretet nélkül az élet csak bánat
Ha az érzéseket nincs kivel megosztani
Még az öröm sem tud boldoggá tenni

Félelemben

Ma az ember félelemben él
Fenyegetés minden nap ér
Veszélyes világban élünk
Nem tudni ki van ellenünk
Körülvesz a borzalom a rémület
Sok ember követ el kegyetlen tetteket
A világot átszövi a fájdalom
Nincs vigasz seholsem e világon
Gyász ül az emberek szívére
Könnycseppek gördülnek a szemekbe
E kegyetlen világ meddig tart még?
Mindenki érzi, hogy ebből már elég

Szürke hétköznapiak

Eseménytelenül telnek napjaim
A szürkeség behálózza álmaim
Egykor még színesen láttam a világot
S körülvettek engem a barátok
Ma már megfakultak a színek
Az álmaim a sötét homályba vesztek
Lassan már teljesen belefáradok
Bánattá lettek a szomorú hétköznapiak
Nem találok örömet a szívemnek
Ezért érzem az életem nehéznek
Mert engem sehol nem értékelnek
Bármit teszek mindenhol csak mellőznek
Mindenki vágya, hogy elfogadják
Hogy megbecsüljék a munkáját
De ha minden nap csak kerülnek
Nincs értelme az életnek

Elfogytak az álmok

Szeretnék szép verseket írni
De nekem a jóból nem jutott semmi
A boldogság messze elkerült engem
Nem talált rám soha az életben
Fiatalként tele voltam reménnyel
Oly sok álommal és hittel
De sokan kihasználták szívemet
Hogy többé már nem hiszek senkinek
Köddé foszló álmaim elfogytak
Remény nélkül indulok a holnapnak
Ezért e vérző szívből nem jön elő más
Csak a bánat és a sok csalódás
De amikor leszáll az éjszaka
Egy időre eltűnik szívem bánata
Gondolatban ott vagyok az új világban
Ahol szeretetben mindenki velem van
Senki nem bántja a szívemet
Boldogság átöleli a lelkemet
A sok csalódást elfelejtem
Mely megkeseríti az életem

Sok a veszteség

Oly sok mindenkit veszítettem el
Kik miatt tele a szemem könnyekkel
Apát, testvért, jó barátot
Kiket a halál elragadott
De sokszor együtt vagyunk álmaimban
Lelkem szárnyal a boldogságban
Sétálunk a virágos réteken
Úgy érzem ez örökké tart énnekem
A hajnal fájdalomra ébreszt
Álom volt csupán mindez
Ilyenkor szeretnék újra álmodni
Érezni, hogy nem hagy el senki

Nincs örök szerelem

Váratlanul jött érzelem
Rózsaszín fátyol ül a szemeken
A szív bízik a szép szavakban
A szerelem soha el nem illan
Ez az érzés sok szenvedés okozója
Mert nem lehet felkészülni a csalódásra
A szoros kötődés lassan elgyengül
A fontos bizalom megrendül
Fájó érzés csalódni kiben hittünk
S mint hulló csillag semmivé lesz érzésünk
A hit, remény szertefoszlik
Az örök szerelem nem létezik

Nem jut el az imád

Ez a legcsodálatosabb beszélgetés
A világon sok az összekulcsolt kéz
Imádkoznak azért, hogy kérjenek
Szellemi támogatást remélnek
Értékes az Istennel ápoltság
Ő az, aki bennünket támogat
De nem csak a bajban kell imádkozni
Mert a Teremtőnk az imád nem fogja meghallgatni
Sokan vannak a képmutató emberek
Kik titokban követnek el súlyos tetteket
Az ilyeneknek milyen kapcsolata van Istennel?
Nem szavakkal kell hinni, hanem tettekkel
Ha Istenhez közel akarsz kerülni
Igazságban és becsületben kellene élni
Belső békéd csak úgy lehet
Ha a Teremtőnk szavát követed

Nem kellek senkinek

Nincsen se vagyonom se pénzem
Csak a szeretetre vágyó szívem
Tudom, nem vagyok szép se gazdag
De nem is ez a legfontosabb
Mindenkinek szüksége van egy jó szóra
Beteg a lélek, ha ezt meg nem kapja
A szív csak akkor ragyog
Ha érzi, hogy fontos vagyok
De az én szívem nem kell senkinek
Pedig sok benne a szeretet
Sajnos, nincs, kinek odaadjam
Ezért minden napom boldogtalan

Te is értékes vagy

Szeretném megosztani veletek az én kis történetem.

Egy kis farmon élek ló társaimmal együtt. Kis Csillag a nevem, mert én egy pici póniló vagyok. A többiek gyönyörű, szép nagy lovak, akik minden versenyen részt vesznek. Csodálatos és kecses, ahogy vágtáznak. Mindig nagy vágyam, hogy egyszer én is a kifutón futhassak a többiekkel. De én csak messziről nézhetem őket. Nem is foglalkoznak velem, mert szerintük én egy semmirekellő, csúnya, kicsi ló vagyok. Fájt, hogy ezt mondják, de sajnos igazuk van. Én nem vagyok jó semmire. A gazdáim ugyan szeretnek és gondoznak, de úgy érzem, hogy meg sem érdemlem. Amikor együtt vagyunk a kifutón, mindig megpróbálok valamelyik ló társammal beszélni, de csak lenézően elmennek mellettem. Van köztük egy vezér ló, aki mindig első a versenyen, ezért ő viselkedik velem a legdurvábban. Egy idő után már beleuntam, és beletörődtem abba, hogy nekem nincs és nem is lesz barátom. Nagyon szomorúvá és erőtlenné váltam. Ezt észrevették a gazdáim is, de ők nem értették, hogy miért vagyok elcsüggedve, hiszen ők megtesznek mindent.

Egy lovas iskola is működött a farmon, de ott is a nagy és szép lovakat használták. Az értéktelenség érzése a hatalmába kerített. Minél jobban szenvedtem, annál inkább csúfoltak. Folyton azt kérdezték, miért nem csinálok már valami hasznosat, szedjem össze magam, és ne nyavalyogjak annyit. De mit csináljak? Hisz én semmit nem tudok. Lomha a futásom és még a gyerekek sem ülnek rám.

Elérkezett egy újabb verseny és természetesen megint a vezér ló nyert. Ilyenkor nagy volt az öröm és az ünneplés. Nekem viszont a bánat napjai. Ilyenkor mindig finom falatokkal jutalmazták a lovakat. Én is kaptam, de nem fogadtam el soha, mert folyton azt mondták, hogy én nem érdemlem meg, nem dolgoztam meg érte.

Úgy gondoltam, jobb lesz nekem szabadon élni, ahol nem csúfol senki, úgy sem fogok hiányozni, mert nem érek semmit sem. A farmtól nem messze volt egy erdő, ahova beszkötem. Azt hittem, itt majd boldog leszek. Nem is gondoltam bele, hogy milyen veszélyes lehet egy erdő. Egyszer megtámadtak a farkasok, azt hittem, nem élem túl azt a napot. De addig rugdalóztam, hogy végül sikerült elmenekülnöm. Az erdőben kevés élelmet találtam, ezért sokat éheztem. Ilyenkor a farmra gondoltam. Hiányzott még akkor is, ha csúfoltak, mert ott legalább etettek és gondoztak. De sajnos eltévedtem, nem találtam a hazafelé vezető utat. És most itt állok az erdő közepén, éhesen és lefogyva. Úgy éreztem, ezt a kalandot már biztos nem élem túl. Aztán hirtelen emberek hangjára figyeltem fel. Most mit csináljak? Elbújjak, vagy a segítségüket kérem? De már késő eldöntenem, mert megtaláltak és betettek egy kocsiba. Most mi fog történni velem? A gazdáimra gondoltam, már biztos nem látom többet őket. Amíg ezen

gondolkodtam, a kocsi megállt. Ismerős hang ütötte meg a fületem. Ő az én gazdám. Nagyon megörültem neki. Nem tudtam, hogy a keresésemre indultak, mert a gazdáimnak hiányoztam. Ennek nagyon örültem. Legalább ők elfogadnak olyannak, amilyen vagyok. Visszakerültem a többi lovakhoz. És persze megint elkezdtek csúfolni, hogy milyen gebe vagyok. De pár hét elteltével ez megváltozott, hála a gazdáim lelkiismeretes munkáinak. Mikor felerősödtem, úgy döntöttem, hogy befognak egy kis kocsi elé, és húzhatom a gyerekeket. Ennek nagyon örültem, mert láttam a gyerekek örömét, és most először éreztem azt, hogy nem vagyok olyan értéktelen. De a többiek szemében még mindig a csúnya, kicsi ló voltam, és kinevették a munkámat, mert nem hozott olyan sok pénzt a farmnak. Ezért ismét szomorú lettem. Este a csillagokat néztem éppen, amikor furcsa szagot éreztem. Láttam, hogy az istálló felől füst száll felfelé, és hallottam a lovak hangos sírását. Aztán már nem csak füst volt, hanem égett az egész épület. Hirtelen azt sem tudtam, mit csináljak. Ébresszem fel az embereket? De úgy gondoltam, hogy az már késő lenne, azonnal segíteni kell.

Gondolkodás nélkül beszaladtam az ólba és kinyitottam minden blokk ajtaját. A lovak így még időben ki tudtak menekülni. Egy kicsit megsérültem az égés miatt, de örültem, hogy mindenki épségben ki tudott jönni. Közben a riadalomra felébredtek az emberek is, akik eloltották a tüzet. S ekkor váratlan nagy csoda és meglepetés ért. Odajöttek hozzám a lovak. A vezér ló elismerően megköszönte, hogy megmentettem az életüket. Azt mondta, hogy kicsi vagyok, de annál nagyobb a szívem és a bátorságom. Sajnálja, hogy eddig ezt nem vette észre. És megígérte, hogy én is velük együtt indulhatok a versenyen. Határtalan boldogságot éreztem. Már nagyon vártam a következő versenyt. Végre teljesülhet a rég várt álmom. Én is ott állhatok a startvonalnál. A verseny elindult. Minden erőmet beleadva futottam. Végül utolsónak futottam be. De ez nem szomorított el, mert már ott voltak a barátaim és szeretet vett körül. A vezér ló, aki ismét győzött, odajött hozzám és azt mondta, hogy nem a győzelem a fontos, hanem a részvétel. És az élet versenyén én vagyok az első, és átadta nekem a győzedelmi koszorút.

Nagyon meghatódtam. Ezek a szavak még ma is bennem élnek.